

Sygn. akt II CSK 464/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa S. B.

przeciwko M. R.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda P. [...] z siedzibą w L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 marca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda S. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 stycznia 2018 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Oparcie wniosku na przyczynie kasacyjnej z art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., jak to uczynił powód, wymaga wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, które ma charakter oczywisty, rażący, jest widoczne na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez potrzeby głębszej analizy stosunku prawnego. Chodzi o wypadki, w których niewątpliwie wystąpiły podnoszone w skardze kasacyjnej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący poprzestał na powtórzeniu sformułowanych w ramach podstaw kasacyjnych, zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego. Uzasadnienie wniosku o rozpoznanie wniesionej skargi kasacyjnej, oparte na twierdzeniu o prawnej

wadliwości zaskarżonego postanowienia, popartym argumentacją zaczerpniętą z uzasadnienia podstaw skargi, które na tym etapie postępowania nie podlegają merytorycznej ocenie, przy braku wykazania kwalifikowanego charakteru podnoszonego naruszenia oraz szerszej argumentacji prawnej nie pozwala jednakże uznać, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Ubocznie trzeba też podnieść, że zarzuty naruszenia art.156 ust. 3 i 4 u.g.n. są nieadekwatne do przedmiotu i zakresu zaskarżenia apelacji oraz podniesionych w apelacji zarzutów, podlegających badaniu przez Sąd drugiej instancji. W apelacji powód kwestionował wyłącznie oddalenie powództwa co do kwoty 237 180 zł, stanowiącej utracone dochody z tytułu czynszu najmu (*lucrum cessans*), które powód mógłby, w jego ocenie, uzyskać na podstawie umowy najmu nieruchomości z dnia 14 kwietnia 2007 r., gdyby nie uległa ona rozwiązaniu wskutek wypowiedzenia przez najemcę. Tymczasem w skardze kasacyjnej, wskazując na ten sam przedmiot i zakres zaskarżenia, powód zarzucił naruszenie art.156 ust. 3 i 4 u.g.n. przez zaakceptowanie przez pozwaną Komornik sądową, wadliwego, zdaniem powoda, operatu szacunkowego obejmującego wycenę przedmiotowej nieruchomości. Ta kwestia pozostaje jednak bez związku z roszczeniem powoda z tytułu naprawienia szkody w postaci *lucrum cessans*.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.